

Toespraak voor de gouverneur van Limburg, Emile Roemer, bij de installatie van burgemeester Hillenaar van Maastricht, op zaterdag 1 juli 2023, in Maastricht

Beste mensen, geachte raad, geachte bestuurders en burgemeesters uit Limburg én Brabant, beste familie van Wim - Rianne en de kinderen Janneke, Willem en Joep - en boven alles natuurlijk: beste Wim,

Vandaag is een speciale dag voor jullie.

Voor de stad. Voor ons. Voor Wim.

Want Wim, je maakt een sprong in het diepe.

Naar het **diepe** zuiden van deze prachtige provincie.

Ik kan me wel een beetje verplaatsen in je.

En ik verzeker je, vanuit eigen ervaring: je gaat een **fenomenale** tijd tegemoet.

Deze provincie heeft **alles** in zich om de mooiste, warmste, fijnste van het land te zijn. Net zoals deze stad de harten van **velen** heeft gestolen.

Maar Wim... het mag hier dan mooi zijn, en je mag hier dan de geschiedenis om je heen voelen... aan de toekomst moet natuurlijk ook hard gewerkt worden.

Er is meer dan genoeg te doen, met een stadsbestuur vol ambities. Die het allemaal verdienen om verzilverd te worden.

Uiteraard ga ik hier vandaag niet m'n vingers branden aan al die mooie plannen van het bestuur hier. Wel heb ik een wens (of een gedachte) voor het Maastricht in tijden van Wim Hillenaar.

Die wil ik graag meegeven.

Ik kies daar voor omdat ik je al een beetje ken vanuit het Brabantse – en ik weet dat juist **deze** wens bij uitstek bij jou in goede handen is.

Het is mij in m'n eerste jaar als gouverneur opgevallen dat zodra je met een Maastrichtenaar over de stad spreekt, men gaat **stralen**.

Alsof er (*poef!*) een dosis trots vrijkomt. Zichtbare trots.

Voelbaar in het contact.

Ongeacht met wie je spreekt, voelt de stad voor inwoners als van hén. Op die manier is de stad in zekere zin dus van iedereen. Toch zijn er ondanks die gedeelde trots, wel degelijk grote verschillen. De zorgen, de gezondheid en de beurzen van bewoners zijn verre van identiek, als je de wijken van de stad met elkaar vergelijkt.

Bekijk je buurten als St. Pieter en Nazareth, of Campagne en Mariaberg, dan zit tussen de huizen hemelsbreed maar een

paar kilometer afstand. Maar er worden wel degelijk hele **verschillende** Maastrichtse levens geleefd.

In een wereld waarin het steeds moeilijker lijkt om buiten je eigen bubbel te treden... en waarin mensen **te** vaak in de val van de verdeeldheid stappen... ligt er voor een burgemeester de schone taak om iedereen te blijven zien.

Om verbinding te kweken. Om banden te smeden.

En om van elke bewoner te houden zoals die van de stad houdt.

Dat wil ik hier vandaag op deze feestelijke dag toch echt graag aan iedereen kwijt. Laat de band tussen mensen - tussen de Maastrichtenaars - u niet uit de vingers glippen. Daarvoor is zij veel te kostbaar!

Maastricht heeft met Wim Hillenaar een man binnengehaald die deze opdracht als geen ander aanvoelt. Hij zal ook degene zijn die zegt: dit moeten we samen doen. En terecht.

Waarschijnlijk is dat inzicht Wim via geboorte al ingeprent.

Want voor wie het nog niet wist: hij heeft burgemeesters-DNA.

Toen jij in 2011 in Cuijk burgemeester werd, trad je qua professe in de voetsporen van je vader. Hij is jarenlang burgemeester van het mooie... **Boxmeer** geweest.

Nu dacht ik dat onze onderlinge connectie daarmee wel rond was. Maar niets bleek minder waar. In voorbereiding op deze toespraak ontdekte ik dat **jouw** vader en **mijn** moeder elkaar ooit **óók** eens in een feestelijke setting troffen.

De 'oude' burgemeester Hillenaar (ik noem jou nu met je 54 jaar maar even jong, Wim...) heeft **mijn** moeder ooit de Boxmeerse Bronzen Bok uitgereikt; de hoogste gemeentelijke onderscheiding, die zij kreeg voor haar inzet op het gebied van emancipatie.

Decennia later staan jij en ik hier vandaag. Met Brabants bloed in het door ons beiden zo geliefde Limburg.

Dat zullen onze ouders allemaal niet hebben voorzien, toch?

Er staat je veel te wachten.

Burgemeester zijn van Maastricht, dat is de kunst van het balanceren. Want Wim: ze vragen hier nogal wat van je.

Vraag dat maar eens die eersteklas-voorganger van je, Annemarie Penn-te Strake. Zij heeft hier acht jaar lang op fenomenale wijze garant balans gevonden en gebracht.

Of je prettig amicaal wilt zijn - maar ook streng wilt optreden.

Een boegbeeld - maar ook benaderbaar.

Zichtbaar in de stad, maar ook aan tafel in Den Haag en bij onze partners over de grens.

Die balans vinden is voor jou wel weggelegd.

Je zei ooit over jezelf: 'ik loop wel **mee** in de polonaise, maar **niet** voorop.' Dat lijkt me geen verkeerde rolopvatting.

Al zal je hier menig Sjeng treffen die de polonaise niet per se omarmt, maar dat ontdek je komende vasteloavend allemaal wel...

Wim, je komt hier gelukkig niet als groentje binnen. **Bepaald** niet. Het besturen gaat je goed af. De wereld van de veiligheid is je prima bekend. En je brengt mooie ervaringen mee uit Cuijk.

Uit wat ik over hoor, maak ik op je dat gemakkelijk te benaderen bent en hoeveel tijd je steekt in het contact met inwoners. Het zal hier absoluut gewaardeerd worden als je daar mee door blijft gaan.

Tot slot. Een laatste opmerking.

Twee dagen terug sprak ik bij het afscheid van jouw voorganger een groot dankjewel uit. Ik noemde Annemarie net al even.

Ik zei bij haar afscheid **ook** dat het ambt steeds meer onder druk staat. En dat is van alle kanten zo.

De ambtsketen kan soms zwaar wegen. Ik wil dat je weet dat je altijd op het gouvernement terecht kunt met vragen of dilemma's.

Maar... zoek het voor wijze raad en de steun die elke burgemeester soms even nodig heeft, ook bij de gemeenten om je heen. Je treft daar overal collega's die het beste voor hebben met deze prachtige streek en met hun medebestuurders.

Collega's die ook naar jou zullen kijken als voorzitter van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg. Als regio-burgemeester met een belangrijk takenpakket richting Openbaar Ministerie en Politie. Als primus inter pares vanuit je rol als hoofdstadburgemeester.

En als fijn mens en ervaren collega.

Beste Wim, we gaan zometeen over tot jouw officiële beëdiging als burgemeester van Maastricht. Maar niet voordat ik jou vanaf deze plek **heel veel succes** heb gewenst.

En lieve mensen: heel veel geluk met jullie nieuwe burgemeester.

Dank u wel.